

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2015. gada 26. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — 3. panta 2. punkts — Sporta spēles tiešraide interneta vietnē

Lieta C-279/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Högsta domstolen* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 15. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 22. maijā, tiesvedībā

C More Entertainment AB

pret

Linus Sandberg.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *C More Entertainment AB* vārdā – *P. Bratt* un *S. Feinsilber*, advokater,

— *L. Sandberg* vārdā – *L. Häggström*, advokat,

— Somijas valdības vārdā – *S. Hartikainen*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *J. Enegren* un *J. Samnadda*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – zviedru.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 3. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *C More Entertainment AB* (turpmāk tekstā – “*C More Entertainment*”) un *L. Sandberg* par to, ka viņš interneta vietnē izveidoja hipersaites, ar kurām interneta lietotāji varēja piekļūt hokeja spēļu tiešraidēm citā interneta vietnē, nemaksājot šīs citas interneta vietnes pārvaldītāja pieprasīto summu.

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 2001/29

- 3 Direktīvas 2001/29 preambulas 1., 7., 20., 23. un 25. apsvērumā ir noteikts:

“(1) [EK] līgums paredz izveidot iekšējo tirgu un radīt sistēmu, kas nodrošina netraucētu konkurenci iekšējā tirgū. Dalībvalstu tiesību aktu saskaņošana autortiesību un blakustiesību jomā veicina minēto mērķu sasniegšanu.

[..]

(7) Tāpēc arī ir jāpielāgo un jāpapildina autortiesību un blakustiesību aizsardzības tiesiskais regulējums Kopienā, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību. Šajā sakarā būtu jāpielāgo tie attiecīgo valstu autortiesību un blakustiesību noteikumi, kas dalībvalstīs ievērojami atšķiras vai kas rada juridisku nenoteiktību, kavējot iekšējā tirgus vienmērīgu darbību un informācijas sabiedrības pienācīgu attīstību Eiropā, un būtu jāizvairās no attiecīgo valstu neatbilstīgas reakcijas uz tehnoloģiju attīstību, savukārt atšķirības, kas neatstāj negatīvu ietekmi uz iekšējā tirgus darbību, nevajadzētu novērst vai nepieļaut.

[..]

(20) Šīs direktīvas pamatā ir principi un noteikumi, kas jau ir paredzēti šajā jomā pašlaik spēkā esošajās direktīvās, un jo īpaši [Padomes 1992. gada 19. novembra Direktīvā 92/100/EEK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 346, 61. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1993. gada 29. oktobra Direktīvu 93/83/EEK (OV L 290, 9. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 92/100”). Tā attīsta minētos principus un noteikumus un sasaista tos ar informācijas sabiedrību. Šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jāskar minēto direktīvu noteikumi, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.

[..]

(23) Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē – kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. Šīm tiesībām būtu jāattiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā. Šīm tiesībām nebūtu jāattiecas uz citām darbībām.

[..]

(25) Juridiskā nenoteiktība attiecībā uz tās aizsardzības raksturu un pakāpi, kas attiecas uz autortiesību darbu un tiesību objektu, ko aizsargā blakustiesības, raidīšanu tiklā pēc pieprasījuma, būtu novēršama, paredzot saskaņotu aizsardzību Kopienas līmenī. Būtu skaidri jānosaka, ka visiem tiesību subjektiem, ko atzīst šī direktīva, jābūt ekskluzīvām tiesībām publiskot autortiesību darbus vai citus tiesību objektus, izmantojot interaktīvu raidīšanu pēc pieprasījuma. Minēto interaktīvo raidīšanu pēc pieprasījuma raksturo fakts, ka sabiedrības locekļi tai var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.”

4 Direktīvas 2001/29 1. panta “Piemērošanas joma” 2. punktā ir noteikts:

“Izņemot 11. pantā minētos gadījumus, šī direktīva neskar un nekādi neietekmē esošos Kopienas noteikumus, kas attiecas uz:

[..]

b) nomas tiesībām, patapinājuma tiesībām un atsevišķām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā;

[..].”

5 Šīs direktīvas 3. pantā “Tiesības uz darbu izziņošanu un tiesības uz cita tiesību objekta publiskošanu” ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

2. Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt publiskošanu, izmantojot vai neizmantojot vadus, tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā:

[..]

d) raidorganizācijām – attiecībā uz šo organizāciju raidījumu fiksēšanu neatkarīgi no tā, vai raidījumus translē pa vadiem vai bez tiem, to skaitā pa kabeliem vai ar satelīta palīdzību.”

Direktīva 2006/115/EK

6 Direktīva 92/100, redakcijā, kas bija spēkā Direktīvas 2001/29 pieņemšanas laikā, tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 376, 28. lpp.). Direktīvā 2006/115 ir kodificētas un pārņemtas Direktīvas 92/100 formulējumam līdzīgas šīs pēdējās minētās direktīvas normas.

7 Saskaņā ar Direktīvas 2006/115 preambulas 16. apsvērumu:

“Dalībvalstīm jābūt spējīgām autortiesību blakustiesību subjektiem paredzēt lielāku aizsardzību, nekā to prasa šajā direktīvā izklāstītie noteikumi attiecībā uz raidīšanu un publiskošanu.”

8 Šīs direktīvas 8. panta “Raidīšana un publiskošana” 3. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis paredz raidorganizācijām ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt retranslēt to raidījumus bez vadiem, kā arī tos publiskot, ja šāda publiskošana notiek vietās, kas pieejamas publikai par ieejas maksu.”

- 9 Direktīvas 2006/115 12. pantā “Saistība starp autortiesībām un blakustiesībām” ir paredzēts:
“Blakustiesību aizsardzība saskaņā ar šo direktīvu neskar un neietekmē autortiesību aizsardzību.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 10 *C More Entertainment* ir maksas televīzijas kanāls, kurš tostarp savā interneta vietnē tiešraidē pārraida hokeja spēles par samaksu.
- 11 2007. gada rudenī *C More Entertainment* minētajā interneta vietnē pārraidīja vairākas hokeja spēles, kurām ieinteresētās personas varēja piekļūt, samaksājot summu 89 Zviedrijas kronas (SEK) (aptuveni EUR 9,70) apmērā par spēli.
- 12 *L. Sandberg* savā interneta vietnē izveidoja saites, kas ļāva apiet *C More Entertainment* ieviesto samaksas sistēmu. Ar šo saišu palīdzību interneta lietotāji bez maksas varēja piekļūt divu hokeja spēļu pārraidēm, ko *C More Entertainment* nodrošināja tiešraidē 2007. gada 20. oktobrī un 1. novembrī.
- 13 Pirms pirmās no šīm spēlēm *C More Entertainment* nesekmīgi telefoniski lūdza *L. Sandberg* dzēst saites, kuras viņš bija izveidojis savā vietnē. Pēc šīs spēles *C More Entertainment* rakstiski brīdināja *L. Sandberg*, ka tā uzskatīja, ka ar šo saišu izveidošanu ir nodarīts kaitējums tās tiesībām.
- 14 Otrās no šīm spēlēm pārraides laikā *C More Entertainment* ierīkoja tehnisku iekārtu, ar kuru tika liegta jebkāda piekļuve šai pārraidei ar *L. Sandberg* izveidoto saišu palīdzību.
- 15 Pret *L. Sandberg* tika celta prasība *Hudiksvalls tingsrätt* (Hudiksvallas pirmās instances tiesa) par Likuma 1960:729 par literāro un māksliniecisko īpašumu (*lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk*) pārkāpumu. 2010. gada 10. novembrī ieinteresētā persona tika atzīta par vainīgu autortiesību, kuru īpašnieks, šīs tiesas ieskatā, bija *C More Entertainment*, pārkāpumā un tai tika piespriests samaksāt naudas sodus, kā arī kaitējuma atlīdzību šai sabiedrībai.
- 16 Gan *L. Sandberg*, gan *C More Entertainment* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Hovrätten för Nedre Norrland* (Vidusnorlandes apelācijas tiesa).
- 17 2011. gada 20. jūnija spriedumā šī tiesa norādīja, ka nevienai hokeja spēļu pārraižu komentētāju, operatoru un režisoru darbu daļai, skatītai atsevišķi vai kopā [ar citām darba daļām], nepiemīt vienreizīgums, kas prasīts Likumā 1960:729 par literāro un māksliniecisko īpašumu, kurš aizsargāts ar autortiesībām. Turpinājumā tā attiecībā uz pamatlietā aplūkotajām pārraidēm uzskatīja, ka *C More Entertainment* ir nevis autortiesību, bet pārkāpto blakustiesību īpašniece. Līdz ar to minētā tiesa *L. Sandberg* piesprieda lielākus naudas sodus nekā pirmajā instancē, bet nedaudz samazināja par labu *C More Entertainment* piespriestās zaudējumu atlīdzības apmēru.
- 18 *C More Entertainment* par šo spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa), lūdzot, lai tiktu atzīts, ka tā ir autortiesību īpašniece un lai tai maksājamās zaudējumu atlīdzības apmērs tiktu pārskatīts un piespriests iepriekš noteiktajā apmērā.
- 19 Šī tiesa uzskatīja, ka ne no Direktīvas 2001/29, ne Tiesas judikatūras formulējuma neizriet, ka hipersaites interneta vietnē izveidošana ir uzskatāma par izziņošanas sabiedrībai darbību. Turklāt minētā tiesa norādīja, ka konkrētajā valsts tiesību aktā ir paredzētas plašākas blakustiesības nekā Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punktā noteiktās, jo atšķirībā no šīs tiesību normas ar Zviedrijas tiesībām piešķirtā aizsardzība attiecas ne tikai uz publiskošanas “pēc pieprasījuma” darbībām. Šajos apstākļos *Högsta domstolen* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai piecus prejudiciālus jautājumus.

- 20 Ar 2014. gada 26. marta vēstuli Tiesas kanceleja *Högsta domstolen* nosūtīja sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) kopiju, saistībā ar kuru tika vērtēti vairāki jautājumi attiecībā uz to, vai hipersaites izveidošana interneta vietnē ir uzskatāma par izziņošanas sabiedrībai darbību, aicinot šo tiesu to informēt, vai, ņemot vērā, ka pasludināts šis spriedums, tā vēlas uzturēt savu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 21 Ar 2014. gada 20. oktobra lēmumu *Högsta domstolen* nolēma atsaukt pirmos četrus uzdotos prejudiciālos jautājumus un uzturēt tikai piekto jautājumu, kas ir formulēts šādi:

“Vai dalībvalstis autortiesību īpašniek[ie]m var atzīt plašākas ekskluzīvās tiesības, paredzot, ka izziņošana sabiedrībai ietver citas darbības papildus tām, kas norādītas Direktīvas [2001/29] 3. panta 2. punktā?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 22 No lietas materiāliem izriet, ka pamattiesvedība attiecas uz saišu nodrošināšanu interneta vietnē, kas interneta lietotājiem ļāva piekļūt hokeja spēļu tiešraidēm raidorganizācijas vietnē, nemaksājot šīs organizācijas noteikto summu par piekļuvi tai. Šajos apstākļos iesniedzējtiesas uzdotais jautājums ir jāsaprot kā tāds, kas būtībā ir par to, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru šī 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētās raidorganizāciju ekskluzīvās tiesības paplašināti attiecinātas uz izziņošanas sabiedrībai darbībām, par kādām varētu uzskatīt tādas tiešraidē internetā veiktas sporta spēļu pārraides, par kurām ir runa pamatlietā.
- 23 Vispirms ir jānorāda, ka atbilstoši Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punkta d) apakšpunktam dalībvalstis raidorganizācijām paredz ekskluzīvās tiesības atļaut vai aizliegt to pārraižu ierakstu publiskošanu tā, lai katrs tiem var piekļūt no paša izvēlētas vietas paša izvēlētā laikā.
- 24 Pirmkārt, kā izriet no Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta formulējuma, it īpaši no vārdiem “[jebkādu] izziņošanu, [...] tajā skaitā [...] publiskošanu”, jēdziens “publiskošana”, kas arī izmantots šīs direktīvas 3. panta 2. punktā, ietilpst plašākā jēdzienā “izziņošana [sabiedrībai]”.
- 25 Otrkārt, no minētās direktīvas 3. panta 2. punkta izriet, ka, lai darbību varētu kvalificēt par “publiskošanas darbību” šī panta izpratnē, tai ir kumulatīvi jāatbilst diviem šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem, proti, tā attiecīgajai sabiedrībai ļauj piekļūt konkrētajam aizsargātajam priekšmetam gan no katra paša izraudzītas vietas, gan katra paša izvēlētā laikā.
- 26 Proti, kā izriet no Komisijas 1997. gada 10. decembra priekšlikumā (COM(97) 628), saistībā ar kuru tika pieņemta Direktīva 2001/79, izklāstītajiem pamatiem un kā apstiprināts šīs direktīvas preambulas 25. apsvērumā, jēdziens “publiskošana” šīs direktīvas 3. panta izpratnē attiecas uz “interaktīvu raidīšanu pēc pieprasījuma”, ko tieši raksturo tas, ka ikvienam ir piekļuve no paša izvēlētas vietas un paša izvēlētā laikā (skat. šajā ziņā spriedumu *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 59. punkts).
- 27 Tā tas nav tādu internetā tiešraidē pārraidīto raidījumu kā pamatlietā aplūkoti gadījumā.
- 28 Tomēr iesniedzējtiesa jautā, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punkts ir jāsaprot kā tāds, kam pretrunā ir tas, ka dalībvalstis šī 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētajām raidorganizācijām piešķir ekskluzīvās tiesības arī attiecībā uz tādām darbībām kā pamatlietā aplūkotās, kuras varētu tikt kvalificētas kā “izziņošanas sabiedrībai darbības”, bet nav uzskatāmas par to raidījumu ierakstu publiskošanas darbībām tādējādi, ka katrs var tiem piekļūt no paša izvēlētas vietas un paša izvēlētā laikā.

- 29 Šajā ziņā, kā izriet no Direktīvas 2001/29 preambulas 7. apsvēruma, sasniedzamais mērķis ir saskaņot autortiesību un blakustiesību tiesisko regulējumu tikai, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību. Proti, no šī paša preambulas apsvēruma izriet, ka minētās direktīvas mērķis nav novērst vai nepieļaut tādas atšķirības valstu tiesiskajos regulējumos, kas nekaitē iekšējā tirgus vienmērīgai darbībai. Tādējādi, kā arī izriet no šīs pašas direktīvas nosaukuma, Savienības likumdevējs ir veicis tikai daļēju autortiesību un blakustiesību saskaņošanu.
- 30 No šīs direktīvas preambulas 23. un 25. apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējs ir vēlējies, pirmkārt, lielākā mērā saskaņot izziņošanas sabiedrībai autortiesības un, otrkārt, novērst tiesisko nenoteiktību, kas attiecas uz raidīšanas pēc pieprasījuma darbību aizsardzības raksturu un pakāpi, kā arī Savienības līmenī ieviest saskaņotu aizsardzību šāda veida darbībām.
- 31 Savukārt ne Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punktā, ne arī kādā citā tās normā nav norādīts, ka Savienības likumdevējs būtu vēlējies saskaņot un līdz ar to novērst vai nepieļaut iespējamās atšķirības starp valstu tiesību aktiem attiecībā uz aizsardzības raksturu un apmēru, ko dalībvalstis varētu atzīt šī 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēto tiesību īpašniekiem attiecībā uz noteiktām darbībām, kas nav tieši paredzētas šajā pēdējā minētajā tiesību normā.
- 32 Tostarp saskaņā ar Direktīvas 2001/29 preambulas 20. apsvērumu šī direktīva ir balstīta uz principiem un noteikumiem, kas jau paredzēti spēkā esošajās direktīvās intelektuālā īpašuma jomā, kā, piemēram, Direktīvā 92/100 (skat. spriedumu *Football Association Premier League* u.c., C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631, 187. punkts).
- 33 Proti, no Direktīvas 2006/115, ar kuru tika aizstāta Direktīva 91/100, preambulas 16. apsvēruma izriet, ka dalībvalstīm ir jābūt spējīgām autortiesību blakustiesību subjektiem paredzēt lielāku aizsardzību, nekā to prasa Direktīvā 2006/115 izklāstītie noteikumi attiecībā uz raidīšanu un izziņošanu sabiedrībai.
- 34 Minētās direktīvas 8. panta "Raidīšana un publiskošana" 3. punktā tostarp ir paredzēts, ka dalībvalstis paredz raidorganizācijām ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt retranslēt to raidījumus bez vadiem, kā arī tos publiskot, ja šāda publiskošana notiek vietās, kas pieejamas publikai par ieejas maksu.
- 35 Tādējādi ir jākonstatē, ka Direktīvā 2006/115 dalībvalstīm ir atzīta iespēja paredzēt normas, kas nosaka plašāku aizsardzību attiecībā uz pārraižu raidīšanu un izziņošanu sabiedrībai, ko veic raidorganizācijas, nekā tās, kuras ir jāievieš saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 3. punktu. Šāda iespēja nozīmē, ka dalībvalstis raidorganizācijām var piešķirt ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt to pārraižu izziņošanas sabiedrībai darbības, kuras veiktas apstākļos, kas atšķiras no šī 8. panta 3. punktā paredzētajiem, un it īpaši to raidījumu izziņošanu sabiedrībai, kuriem ikviens var piekļūt no paša izvēlētas vietas, vienlaikus ņemot vērā, ka šādas tiesības, kā paredzēts Direktīvas 2006/115 12. pantā, nekādi nedrīkst skart autortiesību aizsardzību.
- 36 No tā izriet, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neskar minēto Direktīvas 2006/115 8. panta 3. punktā, lasot to kopsakarā ar tās preambulas 16. apsvērumu, atzīto iespēju dalībvalstīm piešķirt raidorganizācijām ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt to pārraižu izziņošanas sabiedrībai darbības ar nosacījumu, ka šāda aizsardzība nekaitē autortiesību aizsardzībai.
- 37 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru šī 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētās raidorganizāciju ekskluzīvās tiesības paplašināti attiecinātas uz izziņošanas sabiedrībai darbībām, par kādām varētu uzskatīt tādas internetā tiešraidē veiktas sporta spēļu pārraides kā pamatlietā aplūkotās, ar nosacījumu, ka šāda ekskluzīvo tiesību paplašināšana neskar autortiesību aizsardzību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 38 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru šī 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētās raidorganizāciju ekskluzīvās tiesības paplašināti attiecinātas uz izziņošanas sabiedrībai darbībām, par kādām varētu uzskatīt tādas internetā tiešraidē veiktas sporta spēļu pārraides kā pamatlietā aplūkotās, ar nosacījumu, ka šāda ekskluzīvo tiesību paplašināšana neskar autortiesību aizsardzību.

[Paraksti]